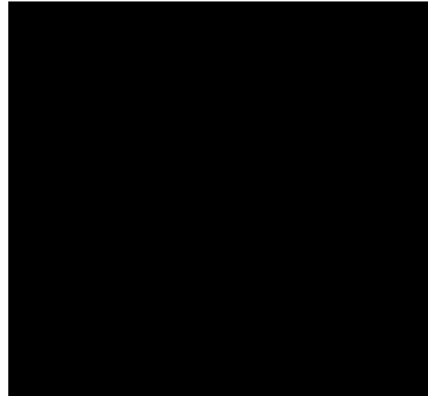

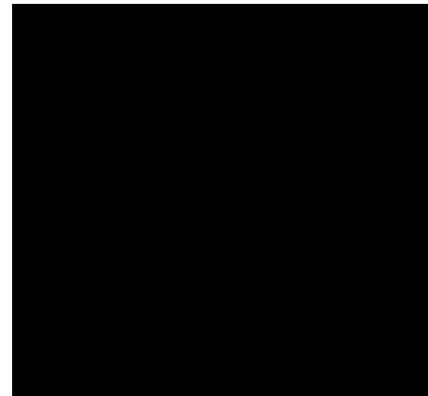
Somianka, dnia 30.04.2021r

Znak sprawy: FN.3120.2.2021

**Zainteresowana będąca stroną
postępowania**

**Zainteresowany nie będący stroną
postępowania**

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Somianka działając na podstawie przepisów art. 14c, art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz.1325), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 lutego 2021r. uznaje:

- 1) stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 1 za **prawidłowe**,
- 2) stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 2 za **prawidłowe**, o ile stacja transformatorowa spełnia przesłanki uznania jej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego,

- 3) stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 3 za **prawidłowe, o ile stacja transformatorowa spełnia przesłanki uznania jej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 1 lutego 2021 r. Strona wystąpiła do Wójta Gminy Somianka o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019r. poz.1170 ze zm. - dalej „UPOL”) w zakresie podatku od nieruchomości przedstawiając zdarzenie przyszło oraz własne stanowisko w sprawie oraz uiszczono opłatę w kwocie 160,00 zł.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny (zdarzenie przyszło):

Zainteresowani prowadzą działalność rolniczą. Wydierżawiają stanowią ich własność grunty. Nieruchomość wydierżawiana przez Zainteresowanych położona jest w gminie Somianka, ma numer [REDAKTED] (dalej „Nieruchomość”).

Na podstawie umowy dzierżawy z dnia 2 marca 2020 r. (dalej jako „Umowa Dzierżawy”) część Nieruchomości o powierzchni 2 ha została wydierżawiona przez [REDAKTED] (dalej „Dzierżawca”). Wydierżawiający grunt posiada w ewidencji gruntów i budynków użytek „grunty rolne”.

Zgodnie z Umową Dzierżawy Zainteresowani oddali Dzierżawcy część Nieruchomości w dzierżawę w celu wybudowania farmy fotowoltaicznej, w skład której wchodzi: panele fotowoltaiczne służące do produkcji energii elektrycznej i umieszczone na stelażach wraz z infrastrukturą towarzyszącą w postaci: dróg oraz ogrodzenia, jak również i urządzenia przeznaczone do przesyłu energii elektrycznej tj. kable elektroenergetyczne i stacja transformatorowa elektroenergetyczna (dalej także jako „Urządzenia przesyłowe”). Po ich wybudowaniu, Dzierżawca uprawniony jest do eksploatacji farmy fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w tym Urządzeń przesyłowych. Wszystkie urządzenia farmy fotowoltaicznej oraz infrastruktury towarzyszącej stanowiąć będą własność Dzierżawcy. W części niezajętej przez panele fotowoltaiczne, stację transformatorową i inną infrastrukturę towarzyszącą powierzchnia Nieruchomości pozostaje biologicznie czynna.

Przedmiot dzierżawy został wydany Dzierżawcy w dniu podpisania Umowy Dzierżawy (2 marca 2020 r.) w celach pomiarowych oraz w celu podejmowania wszelkich czynności formalno-prawnych dla uzyskania pozwolenia budowlanego.

Wraz z realizacją inwestycji klasyfikacja dzierżawionej Nieruchomości może ulec zmianie w ten sposób, że na podstawie sporządzonej dokumentacji geodezyjnej:

1. powierzchnia dzierżawionej Nieruchomości zajęta przez panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą zostanie sklasyfikowana jako inne niż rolne użytki gruntowe (prawdopodobnie jako użytki Ba lub Bi);
lub
2. cała powierzchnia dzierżawionej Nieruchomości zostanie sklasyfikowana jako inne niż rolne użytki gruntowe (prawdopodobnie jako użytki Ba lub Bi).

W związku z przedstawionym powyżej stanem faktycznym (zdarzeniem przyszłym) Wnioskodawca zadał następujące pytania:

Pytanie 1:

Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej będzie grunt bezpośrednio zajęty pod panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą, z wyłączeniem Urządzeń przesyłowych, o których mowa w pytaniu 2, natomiast pozostała powierzchnia wydzierżawionego gruntu mająca użytek rolny, w tym pasy pomiędzy panelami fotowoltaicznymi, podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym ?

Pytanie 2

Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym powierzchnia gruntów zajęta przez Urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich, powinny być opodatkowane podatkiem rolnym, jeżeli grunty na których znajdują się te urządzenia, będą sklasyfikowane jako użytek rolny ?

Pytanie 3

Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przypadku zmiany klasyfikacji gruntów użytków rolnych na inną kategorię gruntów (np. jako tereny przemysłowe) powierzchnia gruntów zajęta przez urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości według stawki dla gruntów pozostałych, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt. 1 lic c) UPOŁ ?

Stanowisko Zainteresowanych:

Ad.) Pytanie 1

W ocenie Zainteresowanych w przedstawionym zdarzeniu przyszłym przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości wg stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, będzie grunt bezpośrednio zajęty pod panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą (z wyłączeniem Urzędzeń przesyłowych, o których mowa w Pytaniu 2), zaś pozostała powierzchnia gruntów o użytku rolnym z wydzierżawionej Nieruchomości podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz. U. z 2019 poz. 1256) w zw. z art. 2 ust. 2 UPOL. W uzasadnieniu swojego stanowiska Zainteresowani wskazali szereg wyroków i interpretację podatkową potwierdzające według Zainteresowanych prawidłowość przedstawionego przez nich stanowiska w zakresie pytania nr 1.

Ad.) Pytanie 2

W ocenie Zainteresowanych w przedstawionym zdarzeniu przyszłym powierzchnia gruntów sklasyfikowana jako użytki rolne i zajęta przez Urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich – stanowiąc będzie przedmiot opodatkowania podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 w zw. z art. 2 ust. 3 ustawy o podatku rolnym w zw. z art. 1 a ust. 2a pkt. 4 UPOL.

Ad.) Pytanie 3

W ocenie Zainteresowanych w przypadku zmiany klasyfikacji gruntów z użytków rolnych na inną kategorię użytków (np. tereny przemysłowe) powierzchnia gruntów zajęta przez Urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej wchodzące w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy oraz pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich, będzie opodatkowana podatkiem od nieruchomości według stawki właściwej dla gruntów pozostałych, o której mowa w art. 5 ust 1 pkt. lit. 1c) UPOL.

Organ podatkowy dokonując interpretacji zważył co następuje:

Ad. 1.

Należy wskazać, iż aby uznać, iż grunt lub budynek są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 UPOL, a tym samym podlegają opodatkowaniu według wyższych stawek podatkowych, wystarczy ustalenie, że znajdują się w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, przy czym nie jest wymagane, aby przedsiębiorcą był podatnik.

Ponieważ Dzierżawca [REDAKTOWANE] będzie prowadził na gruntach Wnioskodawcy działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na farmie fotowoltaicznej, to tym samym grunty bezpośrednio zajęte pod panele fotowoltaiczne należy uznać za grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Natomiast pozostała powierzchnia gruntów o użytku rolnym z wydzierżawionej Nieruchomości podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 ustawy o podatku rolnym w zw. z art. 2 ust. 2 UPOL, gdyż nie będzie zajęta pod działalność gospodarczą.

Powyższe wynika z analizy wskazanych poniżej przepisów oraz orzecznictwa.

Zgodnie z art. 1a ust.1 pkt 3 u.p.o.l. użyto w ustawie określenia – „*grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oznaczają grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a.*”

Zgodnie natomiast z art. 2.ust. 1 ww. ustawy, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) *grunty;*
- 2) *budynki lub ich części ;*
- 3) *budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.*

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 2 u.p.o.l. „*opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.*”

Należy wskazać, iż z art. 1 ustawy o podatku rolnym wynika, iż obowiązek podatkowy w podatku rolnym powstaje gdy grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej, niż działalność rolnicza.

Grunty objęte wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej są sklasyfikowane jako w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne.

W doktrynie prawa podatkowego wskazuje się, iż w przypadku drugiej przesłanki powstania obowiązku podatkowego w podatku rolnym, należy zauważyć, że przepisy ustawy o podatku rolnym nie definiują pojęcia działalności gospodarczej, ani nie odsyłają do rozumienia tego pojęcia przyjętego w innych ustawach podatkowych. Nie wskazują one również jak rozumieć termin „zajęcia” gruntów na taką działalność. (Wojtowicz-Janicka Katarzyna, Obowiązek podatkowy w podatku rolnym).

Trzeba także wskazać, iż w doktrynie prawa podatkowego i orzecznictwie wątpliwości interpretacyjne rodzi również sformułowanie wymogu „zajęcia” gruntów na prowadzenie tej działalności. W orzecznictwie sądów administracyjnych czytamy, że: „zajęcie gruntów na działalność gospodarczą” oznacza rzeczywiste, obiektywne i empirycznie weryfikowalne wykorzystywanie gruntu na tę

działalność, a nie tylko samo ich posiadanie albo podejmowanie pewnych czynności przygotowawczych mających za przedmiot ten grunt. ” (wyrok WSA w Warszawie z 18.08.2011 r., III Sa/Wa 94/2011). W wyroku z 24.10.2007 r., I SA/Lu 327/07 WSA w Lublinie wskazał zaś, że grunt zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, to grunt, na którym przedsiębiorca faktycznie prowadzi działalność gospodarczą, tj. na którym rzeczywiście są wykonywane czynności wchodzące w zakres prowadzonej działalności gospodarczej. Na wpływ ww. okoliczności na rozgraniczenie między zakresem opodatkowania podatkiem rolnym i podatkiem leśnym zwrócił również uwagę NSA w wyroku z dnia z 14.05.2015 r., II FSK 190/15, gdzie stwierdzono: „Zgodzić się przy tym należy z poglądami prezentowanymi w literaturze przedmiotu (np. L. Etel, "Podatek od nieruchomości, rolny, leśny", Warszawa 2005, s. 75) i w orzecznictwie (np. cyt. wyroki NSA), że zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej powinno mieć charakter faktyczny. Zdaniem rozpatrującego sprawę składku orzekającego, sposób faktycznego wykorzystywania sklasyfikowanych jako użytki rolne gruntów decyduje o tym, czy będą one objęte podatkiem rolnym, czy też podatkiem od nieruchomości.” (Wojtowicz-Janicka Katarzyna, Obowiązek podatkowy w podatku rolnym).

Podobnie wskazuje Pahl Bogumił (Podatki i opłaty lokalne. Teoria i praktyka, WKP 2017): *„Przepisy art. 1 ust. 1 u.p.l., art. 1 u.p.r. oraz art. 2 ust. 2 u.p.o.l. mogą być stosowane, jeśli grunty faktycznie są wykorzystywane na prowadzenie działalności gospodarczej z wykluczeniem działalności podstawowej, tj. działalności leśnej lub rolnej. Posłużenie się przez ustawodawcę terminem „zajęte” oznacza również, że las czy też użytek rolny może być opodatkowany podatkiem od nieruchomości tylko w tej części, w której faktycznie prowadzone są czynności związane z działalnością gospodarczą. Ustawodawca poprzez użycie sformułowania „zajęte” uwypukla konieczność faktycznego prowadzenia określonej działalności gospodarczej na gruncie sklasyfikowanym w ewidencji gruntów i budynków jako las czy użytek rolny z wyłączeniem innej funkcji lub jej istotnym ograniczeniem. „Zajęcie” należy więc odnosić tylko do tej części lasu (użytku rolnego), w której faktycznie wykonywana jest działalność gospodarcza. W pozostałej części – niezajętej – grunt sklasyfikowany jako las lub użytek rolny powinien być opodatkowany podatkiem leśnym lub rolnym. W takiej sytuacji nie ma bowiem faktycznego wykorzystania lasu (użytku rolnego) do działalności gospodarczej. W kontekście powyższego należy zwrócić uwagę, że ograniczenie przez prawodawcę opodatkowania lasów (użytków rolnych) najwyższymi stawkami podatku od nieruchomości do lasów (użytków rolnych) „zajętych” skutkuje tym, że w każdym przypadku, gdy mamy do czynienia z tą kategorią gruntów, **należy ustalić ich rzeczywistą powierzchnię wykorzystywaną do celów prowadzonej działalności gospodarczej. Prawodawca nie wiąże bowiem zajęcia z samym faktem posiadania lasu lub użytku rolnego przez przedsiębiorcę. Opodatkować podatkiem od nieruchomości można tylko taki las (użytek rolny), który służy prowadzonej działalności gospodarczej i nie jest lub nie może być wykorzystywany wskutek prowadzonej działalności***

gospodarczej do działalności leśnej lub rolnej. Zbliżony pogląd wyraził NSA w wyroku z 2.04.2010 r., II FSK 1942/08, LEX nr 596104. W orzeczeniu tym sąd stwierdził, że jednoznaczną podstawą do opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów oznaczonych symbolami Ls V, Ls VI oraz Ps VI będzie fakt ich zajęcia na działalność gospodarczą, czyli rzeczywiste wykonywanie na nich czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej. Dopiero stwierdzenie, że grunt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, pozwala na stosowanie innych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w tym dotyczących trybów i warunków płatności czy też stawek podatku. Nie można zatem posługiwać się definicją gruntów związanych z działalnością gospodarczą wskazaną w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.1991, sformułowaną na potrzeby określenia właściwej stawki podatku, bez uprzedniego ustalenia, czy dany grunt w ogóle podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.”

W orzecznictwie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 12 października 2017 r., I SA/Sz 670/17) wskazuje się, iż: „Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie administracyjnym poglądem, związanym z interpretacją ww. przepisów art. 1a ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l., a który to pogląd Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę akceptuje, podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów oznaczonych w ewidencji jako użytki rolne jest posiadanie ich przez przedsiębiorcę oraz fakt ich faktycznego zajęcia na działalność gospodarczą, czyli rzeczywiste wykonywanie na nim czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej (np. wyrok NSA z 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II FSK 1771/10, dostępny na stronie internetowej: www.oczeczenia.nsa.gov.pl).”

Podobne stanowisko jest zawarte w następujących orzeczeniach: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 25 sierpnia 2020 r. I SA/Rz 914/19, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lipca 2020 r. II FSK 831/20; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 11 września 2019 r. sygn. I SA/Sz 239/19; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 10 lipca 2017 r. I SA/Kr 1435/16; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 7 lipca 2017 r. I SA/Wr 237/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 14 czerwca 2017 r. I SA/Gd 213/17; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 września 2016 r. sygn. akt I SA/Go 222/16, LEX nr 2150625; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 2017 r. II FSK 1389/15.

Biorąc powyższe pod uwagę, **w zakresie pytania 1 stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.**

Ad. 2.

Należy wskazać, iż od 1 stycznia 2019 r. obowiązują znowelizowane przepisy UPOL wprowadzone ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym (Dz. U. z 2018, poz. 1588). M.in. dodano do art. 1a UPOL ust. 2a pkt. 4 oraz ust 2b.

Zgodnie z art. 1a ust. 2 a pkt. 4 UPOL:

„Do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się:

4) gruntów:

a) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80), wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,

b) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,

c) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach

- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a.

2b. Przepisu ust. 2a pkt 4 nie stosuje się do gruntów będących w posiadaniu samoistnym, użytkowaniu wieczystym lub będących własnością przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2a pkt 4 lit. a.”

Zdaniem Zainteresowanych urządzenia, jakie znajdować się będą na gruncie Zainteresowanych tj. kable elektroenergetyczne i stacja transformatorowa, które służą do odprowadzania energii elektrycznej i wchodzą w skład przedsiębiorstwa Dzierżawcy, należy zaklasyfikować jako urządzenia przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego. W związku z powyższym zdaniem Zainteresowanych nie będą one stanowić części składowych Nieruchomości oraz zgodnie z art. 1a ust. 2 a pkt. 4 UPOL grunty przez które przebiegają te urządzenia nie będą stanowić gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z tego względu powierzchnia gruntu będąca częścią Nieruchomości sklasyfikowana jako użytek rolny, przez które przebiegają urządzenia przesyłowe służące do przesyłu energii elektrycznej w postaci kabli elektroenergetycznych i stacji

transformatorowej, będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem rolnym zgodnie z art. 1 ustawy o podatku rolnym, ponieważ na podstawie art. 2 ust. 3 pkt. 1 tej ustawy nie jest on zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, a na podstawie art. 1 ust. 2a pkt. 4 UPOŁ nie jest to grunt związany z działalnością gospodarczą. W konsekwencji również grunty zajęte na pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń i strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich będą zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt i pkt 3 ustawy o podatku rolnym dzieliły los urządzeń przesyłowych oraz dystrybucyjnych będąc przedmiotem opodatkowania podatkiem rolnym.

Nie zachodzi przy tym wyjątek przewidziany w art. 1a ust. 2b UPOŁ, ponieważ w przedstawionych okolicznościach grunty znajdują się w posiadaniu zależnym Dzierżawcy.

Należy stwierdzić, iż powyższe należy **uznać stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 2 za prawidłowe, o ile stacja transformatorowa spełnia przesłanki uznania jej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego.**

Zgodnie z art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego *„Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzą w skład przedsiębiorstwa.”*

W orzecznictwie (wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie, II Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 29.11.2018r, sygn. II Ca 460/18) wskazuje się, iż *„Kodeks cywilny nie definiuje pojęcia urządzenia. Definicje określonych rodzajów urządzeń znalazły się natomiast w niektórych ustawach szczegółowych regulujących sprawy związane z dostarczaniem i odprowadzaniem wody, pary, gazu oraz prądu elektrycznego. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504) zawarta została definicja terminu "urządzenia" używanego w jej przepisach. Zgodnie z art. 3 pkt 9 tej ustawy, użyte w ustawie określenie "urządzenia" oznacza "urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych".*

Przypomniana definicja nie wyczerpuje treści pojęcia urządzenia, zawartego w art. 49 k.c., w razie wątpliwości mogą jednak stanowić pewną wskazówkę co do interpretacji tego przepisu.

Termin "urządzenie" w języku polskim oznacza m.in. "rodzaj mechanizmu lub zespół elementów, przyrządów służący do wykonywania określonych czynności, ułatwiający pracę" (Słownik języka polskiego, red. M. Szymczak, Warszawa 1989, s. 619). Ustawodawca określił bliżej charakter urządzeń, o których mowa w art. 49 k.c., poprzez wskazanie ich funkcji. W przepisie tym chodzi bowiem o urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz inne urządzenia podobne. Nie podlega dyskusji, że w niektórych wypadkach udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy określona rzecz stanowi urządzenie, o którym mowa w art. 49 kodeksu cywilnego, może budzić wątpliwości, w szczególności zaskarżony przepis nie daje jasnej odpowiedzi na pytanie, czy

pojęcie "urządzenia" użyte w tym przepisie obejmuje również budynki. Można jednak zauważyć ogólnie, że mechanizmy lub przyrządy stanowiące urządzenia mogą być połączone z budynkami. Pojęcie "urządzenia" może obejmować zatem budynki tworzące z zamieszczonymi w nich mechanizmami i przyrządami jedną całość. Odpowiedź na pytanie, czy budynki stanowią integralną część urządzeń, o których mowa w badanym przepisie, wymaga każdorazowo rozważenia okoliczności faktycznych. W wyroku z dnia 18 czerwca 2004 roku, sygn. akt II CK 259/03, Sąd Najwyższy uznał, że stacja transformatorowa składająca się z instalacji energetycznych oraz z budynku, bez którego urządzenia te nie mogłyby prawidłowo funkcjonować, jest urządzeniem służącym do doprowadzania prądu w rozumieniu art. 49 k.c. i wchodzi w skład przedsiębiorstwa energetycznego (Wspólnota z 2004 r., nr 16, poz. 59). Z kolei w wyroku z dnia 18 czerwca 2004 roku, sygn. akt II CK 359/03, Sąd Najwyższy stwierdził, że trwałe, fizyczne i funkcjonalne połączenie konstrukcji ścian, dachu i podłoża z instalacjami energetycznymi przeznaczonymi do doprowadzania, przetwarzania i rozdzielania prądu elektrycznego przesądza o tym, że zarówno budynek, jak i instalacje energetyczne należy uznać za części składowe całości w postaci rzeczy złożonej (art. 47 § 2 k.c.) i że dopiero ta całość wyczerpuje treść pojęcia "urządzenie". Wskazał, że po rozłączeniu sama instalacja ani sam budynek nie mogłyby funkcjonować jako stacja transformatorowa. Funkcja jaką mogły spełniać obydwie wyżej wymienione elementy tylko w zespoleniu oraz cel gospodarczy, dla osiągnięcia którego zostały one skonstruowane, wykluczają możliwość traktowania jako urządzenia w rozumieniu art. 49 k.c. tylko instalacji wewnątrz budynku (LEX nr 146060). Z tez powołanych orzeczeń, które sąd w obecnym składzie w pełni podziela, jednoznacznie wynika zatem, że budynek stacji transformatorowej może stanowić urządzenie w rozumieniu art. 49 k.c., o ile doszło do trwałego, fizycznego i funkcjonalnego połączenia konstrukcji ścian, dachu i podłoża budynku ze znajdującymi w nim instalacjami energetycznymi przeznaczonymi do doprowadzania, przetwarzania i rozdzielania prądu elektrycznego. (...) Jak wskazano wyżej, tylko wówczas, jeżeli powiązanie jest na tyle istotne, że urządzenia w oczywisty sposób nie mogą pełnić swojej funkcji w oderwaniu od budynku jako takiego, czyli bez ścian, stropu, fundamentów - to należy traktować taką trafostację jak urządzenie w znaczeniu wskazanym w art. 49 k.c."

Ponieważ w opisanym przez Zainteresowanych stanie faktycznym oraz zdarzeniu przyszłym nie wskazano o jaki typ stacji transformatorowej chodzi należy uznać, iż stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 2 jest **prawidłowe, o ile stacja transformatorowa spełnia przesłanki uznania jej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego.**

Ad. 3.

Zdaniem Zainteresowanych w sytuacji, w której grunty, na których znajdują się Urządzenia przesyłowe, o których mowa w pytaniu 2, zostaną sklasyfikowane jako użytki gruntowe inne niż rolne (np. jako tereny przemysłowe) i tym samym podlegać będą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, to powierzchnia gruntu zajęta (i) przez te Urządzenia przesyłowe, (ii) pasy technologiczne zapewniające właściwą eksploatację tych urządzeń oraz (iii) strefy bezpieczeństwa wyznaczone wokół nich, nie będąc, na podstawie art. 1a ust 2a pkt. 4 UPOL, związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, nie mogą także zostać opodatkowane według stawki określonej w art. 5 ust 1 pkt 1 lit. a) UPOL (stawka dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej), lecz należałoby je opodatkować zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt. 1 lit. c) (w zw. z art. a1 ust. 2a pkt 4 UPOL) według stawki przewidzianej dla gruntów pozostałych.

Nie zachodzi przy tym wyjątek przewidziany w art. 1a ust. 2b UPOL, ponieważ w przedstawionych okolicznościach grunty znajdują się w posiadaniu zależnym Dzierżawcy.

Biorąc uwagę powyższe należy **uznać stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 3 za prawidłowe, o ile stacja transformatorowa spełnia przesłanki uznania jej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego.**

Uwagi w zakresie przesłanek uznania stacji transformatorowej za urządzenie przesyłowe w rozumieniu art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego wskazane w ocenie stanowisko Zainteresowanych w zakresie pytania 2 mają zastosowanie również w zakresie pytania 3. Z tego względu organ podatkowy nie będzie ich ponownie przytaczał.

Niniejsza interpretacja udzielona została w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Zainteresowanych. Interpretacja ta, po usunięciu danych identyfikujących Zainteresowanych, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2325 z późn. zm.), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi tj. za pośrednictwem Wójta Gminy Somianka (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Agnieszka Salwin Elektronicznie
podpisany przez
Agnieszka
Salwin
Data: 2021.04.30
12:02:35 +02'00'